

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

35. årg.

Bergen, Torsdag 6. januar 1949.

Nr. 1

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Utlandet: Til Danmark, Sverige og Island kr. 10.00, ellers kr. 16.00 pr. år.

Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850. Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

NORGES FISKERIER 1948.

	1948		1947		1946		1945		1944	
	Foreløpig		Foreløpig		Endelig		Endelig		Endelig	
	Mengde tonn	Verdi 1000 kr.	Mengde tonn	Verdi 1000 kr.	Mengde tonn	Verdi 1000 kr.	Mengde tonn	Verdi 1000 kr.	Mengde tonn	Verdi 1000 kr.
1. Vintersild	880 886	130 997	531 473	80 290	384 552	45 510	375 914	61 199	322 672	51 902
2. Fetsild ¹⁾	19 202	3 301	21 849	3 868	30 369	4 881	31 528	7 796	14 296	4 108
3. Småsilde	87 750	11 610	50 668	6 711	69 501	6 188	133 649	13 875	74 587	12 311
4. Brisling	8 800	5 764	9 083	5 070	12 902	7 646	7 440	3 595	8 241	3 813
5. Fladensild	6 019	3 507	4 000	1 200	768	344	—	—	—	—
6. Islandssild	23 500	18 500	19 100	18 200	12 414	10 347	4 586	6 315	—	—
7. Sild og brisling i alt	1 026 157	173 679	636 173	115 339	510 506	74 916	553 117	92 780	419 796	72 134
<i>Norges Råfisklags omsetning:</i>										
8. Torsk, sløyd	246 000	101 632	251 890	77 485	191 450	77 199	95 361	30 454	123 608	37 402
9. Sei			29 033	7 760	18 945		10 242	3 288	21 153	6 321
10. Hyse			11 361	5 307	6 814		1 859	799	2 546	1 050
11. Annen råfisk			16 090	12 371	8 794		4 398	3 419	5 480	2 782
12. Biprodukter			30 827	15 395	28 749		15 035	7 814	19 213	9 723
13. Norges Råfisklag i alt	246 000	101 632	339 201	118 318	254 752	77 199	126 895	45 774	172 000	57 278
14. Norges Levende- fisklagsomsetning av torsk og sei ..	3 705	1 840	3 935	1 976	2 945	1 538	2 927	1 491	1 714	885
15. Makrellfisket	13 000	6 700	13 700	7 550	7 370	5 313	3 231	2 615	3 458	2 765
16. Fjerne farvann (inkl. trålf.)	²⁾ —	²⁾ —	14 002	6 567	6 655	3 224	—	—	—	—
17. Andre sorter, eller samme sorter i andre distrikter (delv.skjønsmess.)	44 578	40 798	57 800	47 000	72 324	55 314	69 545	48 404	51 434	35 856
18. Total	1 333 440	324 649	1 064 811	296 750	854 552	217 504	755 715	191 064	648 402	168 918

¹⁾ Inklusive forfangstsild. ²⁾ Inkludert i postene nr. 13 og 17.

Av foranstående tabell vil det framgå at den samlede fangstmengde under fiskeriene i 1948 viser en kvantumsøkning på 268 629 tonn i forhold til 1947. Kvantumet ligger dessuten 252 349 tonn eller 23 pst. over den for året 1940 noterte tidligere høyeste fangst under våre fiskerier på 1 081 091 tonn. Verdien av årsfangsten er 324,6 mill. kroner eller 27,9 mill. kroner mer enn verdien i 1947 og 107,1 mill. kroner høyere enn i 1946 — de to år som tidligere hadde høyeste verdiutbytte.

Ytterligere vil det framgå av tabellen at mengden av sild og brisling i alt er 1 026 157 tonn — et kvantum som tangerer tidligere mengderekorder for våre samlede fiskerier og et kvantum som ligger 390 020 tonn over tilsvarende kvantum for 1947. Verdien på sin side ligger 58,4 mill. kroner over. Summen av de øvrige poster (nr. 13, 14, 15 og 17) utgjør 307 283 tonn, som imidlertid er 121 355 tonn mindre enn i 1947. Verdisvikten i forhold til 1947 er her samtdig 30,4 mill. kroner.

En økning på 23 pst. i forhold til tidligere rekorder er helt bemerkelsesverdig. Økningen ligger som det vil framgå av tabellen på sildefiskets område, og da ene og alene på vintersildfiskets. Dette fiske ga 881 000 tonn som er 347 000 tonn mer enn dette fiskes tidligere høyeste fangstmengde på 533 800 tonn i 1938. Den individuelle økning er for dette fiske på hele 65 pst. Med hensyn til de øvrige sildefiskerier må fetsild- og småsildfiskeriene betraktes som mindre gode, mens de øvrige sildefiskerier og brislingfisket har gitt noenlunde normale kvanta.

I og med dette er det samtidig gitt at de øvrige fiskerier i 1948, selvsagt med unntakelser, har vært skuffende og til dels direkte dårlige. I særdeleshet har fangsten av skrei og loddetorsk sviktet. Denne gruppe går inn under tabellens post nr. 13, Norges Råfisklags omsetning som viser 246 000 tonn til verdi 101,6 mill. kroner i 1948 mot 339 201 tonn til verdi 118,3 mill. kroner i 1947. Skrei- og vårtorskefiskeriene i 1948 skilte seg sterkt ut fra disse fiskerier i 1947. Kvantumet av skrei og loddetorsk dreiet seg om ca. 134 000 tonn, som er ca. 95 000 tonn mindre enn i 1947 og ca. 20 000 tonn mindre enn gjennomsnittsutbyttet av disse fiskerier i perioden 1929—47.

Det supplement en vanligvis har til skrei- og vårtorskefiskeriens produksjon gjennom linefisket i fjerne farvann og gjennom stortrålernes fangster svarte heller ikke til forventningene. Linefisket ved Bjørnøya ble således høyst ujevnt og gjennomgående mindre bra. Trålerne på sin side kunne periodevis fiske bra, men i det store hele ble også dette fiske en skuffelse først grunnet dårlig værforhold under fisket om vinteren på strekningen Senja—Røst og senere-

hen grunnet ujevne, til dels små fiskeforekomster på de vanlige felt ved Bjørnøya og ellers i Barentshavet. De øvrige linefiskerier i fjerne farvann samlet på sin side så liten deltakelse at gode fangstbytter på de enkelte felt fikk liten betydning for det samlede hele.

Innen fangsten av torskeartet fisk har en også seifisket, som i 1948 gjennomgående slo bra til. Det ble således fisket godt i Finnmark. I likhet med snurpeteknikken under sildefiskeriene har også snurpefisket etter sei gjennomgått en utvikling blant annet gjennom seisnurping ved hjelp av ekkolodd. Fangsten av sei fra Nordmøre og nordover anslås til å dreie seg om 35 000 tonn.

Ytterligere kan det bemerkes at hysefisket i Finnmark har vært forholdsvis betydelig, mens kystfiskeriene på den nordlige del av kysten ellers har vært mindre givende.

Norges Levendefisklags omsetning av 3705 tonn levende torsk og sei er litt større enn i 1947.

Makrellfisket slo godt til på vår- og sommerparten, men har som vanlig de senere år på høstparten ikke gitt nevneverdige fangster av stormakrell, bare en del pir.

I tabellens siste post inngår blant annet bankfisket fra Sunnmøre på de nordlige banker i Nordsjøen. Dette fiske kom ikke opp i samme kvanta og fangster som de to foregående år. Ellers omfatter denne post en rekke fiskerier med basis i distriktene fra Romsdal og sørover. Herunder kommer også håbrandfisket, som i år har vært drevet med mindre bra kvantumsutbytte. I forbindelse med denne post bør en nevne krabbefisket, som også i siste sesong har gitt stort utbytte, som på bransjehold har vært anslått til ca. 14 mill. stykker.

Som framholdt ovenfor skyldes den store kvantumsøkning i vår fiskefangst i 1498 vintersildfisket alene. Utsiktene til gjentakelse av slike fangstmengder i de nærmeste år bør derfor vurderes med forsiktighet. Det karakteristiske ved årets vintersildfiske var nemlig at innsigene nådde inn under land med store tyngder og at det samtidig var gunstige værforhold. På den annen side er det selvsagt så, at det heller ikke hadde vært mulig å ilandbringe så store mengder vintersild uten det fartøys- og redskapsutstyr og uten den langt framdrevne teknikk, som en nå har i dette fiske. For skrei- og vårtorskefiskeriene var til en motsetning værforholdene i det store hele mindre gode og det ble dertil framholdt at skreien gikk i sild, hvorfor den ikke hadde lag til å ta på liner og dypsagn ellers. Utover sommeren og høsten har værforholdene fortsatt holdt seg dårlige og dette forklarer da også delvis fangstsvikten denne del av året.

Av fiskeriforskningens meldinger framgår det at bestanden i seg selv er stor nok til gjentakelse av fangstutbyttet i 1948, men utbyttet er jo også avhengig av andre forhold. For torskbestandens vedkommende er derimot utsiktene ikke så lyse.

Med et samlet verdiutbytte for fiskeriene i 1948 på 324,6 mill. kroner skulle fiskerne ha grunn til å være

fornøyde. Et betydelig større beløp enn ellers faller til fordeling på de enkelte. Det har især vært visse grupper av fiske som har slått godt til. Det antas at de fiskere som har deltatt i et eller fortrinnsvis i flere av sesongfiskeriene har hatt god økonomisk fortjeneste.

Fiskerioversikt for uken som endte 1. januar.

Det var stormfulle værforhold også i uken som endte 1. januar og fisket mellom jul og nyttår har dermed ligget omtrent helt nede.

Fetsild- og småsildfisket.

Harstad melder at det vesentlig den 3. januar er tatt følgende fangstmengder: Repparfjord i Finnmark 800 hl sildoljeråstoff, Sørreisa 800 hl sildoljeråstoff, Malangen 200 hl av ukjent sildstørrelse, Lavangen 1400 hl krillblandet småsild (30 pst. krill) og Ofoten 400 hl hermetikkvare — tils. 3600 hl. Brukene begynte først å komme på feltene igjen 3. nyttårsdag.

I Trøndelag har det vært opptatt en fangst på 300 hl på Åsenfjorden, som har stått utilgjengelig siden julaften grunnet isvansker. Ellers meldes det om et lite steng på 150 hl blandet småsild og mussa ved Stoksund.

På Møre er det under opptak 1200 skj. mussa i Skodje samt 400 hl blanding (50 pst. størrelsen 13—19 og 50 pst. 20—34 stk. pr. kg) på Vannylven. Av sistnevnte slag tas det dertil opp 200 hl i Moldedistriktet. Fangstene ble stengt umiddelbart før jul.

Ellers meldes det om fangst av ca. 600 hl mussa ved Urane nær Florø.

Storsildfisket.

De par forsøk som drivere har foretatt på feltene de siste 8 dager har ikke gitt noen resultater. Det siste forsøk ble utført 15—20 kvm. n.v. av Svinøy (Sunnmøre) natt til 4. januar med fangst en storsild. Imidlertid øker antallet av ferdigrustete snurpere og drivere for hver dag som går.

Vinterfisket i Finnmark.

Det har vært ubetydelig fiske. Noen fangsttall som gjelder tiden etter 18. desember viser i alt 253 tonn og fordeler seg med 126 tonn på torsk, 125 tonn på hyse, 1,2 tonn på flyndre og resten på kveite, brosme og steinbit.

Fra Andenes meldes det om ingen drift mellom jul og nyttår. Den 3. januar gikk imidlertid flåten ut med seigarna igjen. Samtidig meldtes det også at det nå var mange trålere på Andenesfeltet.

Levendefisk.

Det har ikke vært noen omsetning av levende fisk i siste uke.

Fra Møre meldes det at et par snurrevadbåter har vært ute i siste uke. Det ble tatt 9 tonn torsk og litt forskjellig av annen fisk — tils. i uken 11,8 tonn. Måløy melder om intet fiske og det foreligger heller ikke meldinger fra andre distrikter som tyder på noe fiske av større betydning.

Håbrandfisket har ikke vært drevet mellom jul og nyttår, men det opplyses at noen båter kommer til å fortsette driften utover vinteren.

Situasjonsrapporter for desember 1948.

Fra fiskeriinspektøren i Møre og Trøndelag:

Vedvarende kuling for det meste hindret alt fiske i perioden, snurrevadfiskerne på Møre forsøkt enkelte dager og tatt fangster fra 100 til 1600 kg torsk og hyse pr. tur, bankfisket har vært fullstendig værhindret hele distriktet, der er tatt en del notfangster småsild og mussa, både på Møre og i fjordene i Trøndelag, i Nordtrøndelag også en del garnfangster, men værforholdene delvis hindret også dette, deltakelsen i rusefisket har for Nordmøre og Trøndelagsfylkene vært som vanlig, men fiskekvantumet mindre, mange fiskere her er nå gått over til agnskjellgraving, men værforholdene også hindret dette, for øvrig gjør alle som skal delta i storsildfisket nå seg klar hertil. Der klages imidlertid over mangel på storsildgarn, tilvirkerne derimot sies å ha bra forsyninger, forsøksdrivere etter storsild har vært

ute på samtlige felt nord for Stad, men enda uten føling med silda, godt vær og melding første fangster imøteses nå av de fleste.

Fra fiskeriinspektøren for Vestlandet, datert 3. januar 1949:

Stormfullt vær har også denne måned satt sitt preg på og vært meget hemmende for fisket i dette distrikt. Deltakelsen i de forskjellige fiskerier har av den grunn vært liten.

I begynnelsen av måneden ble der i Nordfjord og Sogn tatt mindre fangster småsild, derimot ikke noe av betydning sønnenfor. På tross av værforholdene, som bare har tillatt avbrutt og kortvarig drift, har en del Vågsøybåter gjort ganske gode pigghåurer til feltene 30—40 kv. mil av land, med dagsfangster på 3000—12 000 kg. En del linetap har forekommet. Der skal også være bra med håbrand til stede på feltene. Fisket har vært forsøkt med delvis godt resultat, men været har for det meste ødelagt driftsmulighetene.

Hummerfisket i Rogaland har for mange, spesielt på de utsatte felt, vært en stor skuffelse på grunn av værforholdene, men fangstresultatet er denne måned likevel bare litt under fjorårets.

Det vanlige seifisket for Fedje har også i år uteblitt, og fiskeforekomstene synes fortsatt små både i Sogn og Fjordane og Hordaland, derimot har der vært en del torsk og hyse å få i Rogaland.

Deltakelsen i det forestående sildefiske synes i år å bli større enn i fjor. De fleste snurpere og drivere er nå klar til å avgå til storsildfeltet og venter bare på at silden skal vise seg og håper på bedre værforhold.

Ut-
landet.

Nyfundlands salttorsk-næring.

Forts. fra nr. 52, s. 597.

Det foreligger flere forslag om utvikling av markeder, men på grunn av de pågående unionsforhandlinger mellom Kanada og Nyfundland er det ikke råd å vite hva landsregjeringen vil gjøre. Det vil trass i konføderasjonen bli kjempet for at Newfoundland Fisheries Boards produksjons- og markedskontroll må bli bevart under en hvilken som helst regjeringsform, for Fisheries Board har gjort mer for Nyfundland enn noe annet hittil gjennomført tiltak har gjort.

Når dette land blir Kanadas 10. provins vil Fisheries Board formentlig bestå, dog beklippet for noe av sin myndighet. For eks. vil det som lokal agent for Fish Prices Support Board miste kontrollen over eksporten; skulle det utøves eksportkontroll av Nyfundland som en provins av Kanada måtte kontrollmyndigheten også kontrollere eksporten til de øvrige kanadiske provinser og på denne måte danne

en barriere mot interprovinsialhandelen direkte mot bestemmelsene i British North American Act.

Nyfundlandske fiskere har forsonet seg med det faktum at eksportkontrollen vil gå over på forbundsregjeringens hender, men for å utvikle saltfiskmarkedene mener de at Fisheries Board bør opprettholde streng kontroll over alle deler av produksjonen, opprettholde og forbedre sin nåværende inspeksjonstjeneste og utføre periodisk inspeksjon av alle fiskefartøyer og fiskerianlegg.

Det er også blitt framholdt at Nyfundland selv bør holde representanter på alle markeder som kjøper Nyfundlandsk klippfisk selv om forbundsregjeringen allerede er representert på stedet.

For å opprettholde et kvalitativt nivå og bedre kvaliteten foreslås det tatt de forhold som innvirker på kvaliteten under transporten til markedene blir gjort til gjenstand for studium og at det sørges for at de forhold som forverrer fiskens kvalitet blir bedret eller bortskaffet. Samtidig foreslås det at Nyfundland selv bygger seg en handelsflåte slik at transportomkostningene kan bli nedskåret. Disse er for tiden, på grunn av nødvendigheten av chartering av høvelig tonasje for forsendelsen av produktene til verdensmarkedene, meget høye.

Med hensyn til økningen av produksjonen og moderniseringen av samme framholdes det at det ville være av den største betydning for denne, at det ble opprettet sentrale salterier over hele landet enten under privat ledelse eller på fellesbasis. På disse sentralsalteriene ville fagarbeidere flekke og salte fisken og tørkingen ville bli utført av eksperter som arbeidet under streng overvåking. Kunsitge tørkerier ville sikre ensartethet i tørrhetsgrad og kvalitet. Det foreslås også at disse salteriene bør utstyres med lagerhus, hvor fartøyene kan laste direkte for markedene istedenfor å måtte gå til mange forskjellige plasser for å samle fisken slik som det gjøres i dag.

Et annet forslag som er blitt framsatt på Nyfundland for å få øket produksjonen og få redusert produksjonskostningene er at fisket drives på kontantbasis. I all historisk tid har nyfundlandske fiskere kjøpt sin behørlige utrustning av liner, tråd, angler, proviant etc. på kreditt hos en kjøpmann, som de betaler når fangsten blir solgt. Dette er ensbetydende med at også kjøpmannen må kjøpe på kreditt dog gjennom mer utviklede kanaler og denne kreditten igjen blir innkalkulert i prisen på de varene som selges til fiskeren. Systemet virker derfor produksjonsfordyrende.

Et argument på Nyfundland er også at fiskerne har tendens til å stole for meget på kystfisket. Denne gren av næringen er meget usikker med sin avhengighet av vær, vind og fiskeinnsigene. Og slår kystfisket feil i et eller annet distrikt kan det lamme hele området økonomisk.

Disse fiskene, sies det, bør oppmuntres til å skaffe seg dekkete fartøyer til avløsning av de nåværende små, åpne motorbåter, og disse større fartøyer vil sette dem i stand til å fiske lengre fra land og derigjennom øke sine fangster og inntektsevne. Det har i lange tider vist seg at de nyfundlandske bankfiskere gjennomsnittlig pr. mann tar meget mer fisk enn kystfiskerne.

Alt dette viser fram til det punkt hvor skoen trykker hardest i Nyfundlands saltfisknæring i dag — kapitalbehovet. Det gjelder forresten ikke saltfisknæringen alene, men alle grener av næringen tillike. Både kjøpmann og fisker på Nyfundland har vært uvillige til å investere penger i fiskeriene og derfor har også produksjonsmetodene og

omsetningen holdt seg uforandret gjennom årene. Det har vært gitt uttrykk for at følgen av denne mangel på modernisering i Nyfundlands saltfisknæring vel kan komme til å bringe denne gren av fiskerinæringen ned på en lavere standard enn økonomisk forsvarlig dersom den fortsatt skal være den alminneligste kilde for arbeidsbeskjefligelse i landet.

Det er imidlertid meget tvilsomt, modernisering eller ikke, at salttorsk vil forbli Nyfundlands viktigste fiskeeksportartikkel. Som antydning er salttorskproduksjonen og det utenlandske konsum avtakende. Økende betydning tillegges nå Nyfundlands relativt unge ferskfisknæring og en eller annen gang innen utløpet av neste 10 år eller deromkring synes det sannsynlig at ferskfisk vil tre istedenfor salttorsk som Nyfundlands viktigste fiskeeksportartikkel. Ut-siktene for Nyfundlands fiskerier vil bli behandlet neste måned (under unionsforhandlingene).

Det svenske sildefiske.

I uken som endte 25. desember ble det av svenske fiskere oppfisket 1,4 tonn garnsild tatt vest av Måseskär, 244,5 tonn trålsild tatt i Kattegat, vest av Vinga, vest av Måseskär og ved Haken samt 185,4 tonn snurpesild tatt ved Måseskär. Samlet ukefangst var på 431,3 tonn og i alt siden sesongens begynnelse den 1. juli er det blitt oppfisket 35 231,5 tonn mot i samme tidsrom året før 30 566,6 tonn. Av siste sesongs fangst er det blitt saltet 10 031 tonn mot av foregående sesongs 13 701 tonn.

Det hollandske sildefiske.

I uken som endte 18. desember ble det i hollandske havner ilandbrakt 11 765 tnr. fiskepakket saltsild samt 119 250 kg fersk sild. Siden sesongens begynnelse 18. mai er det blitt ilandbrakt og oppfisket 219 581 tnr. matjessild, 169 246 tnr. fullsild, 531 984 tnr. overgangssild og 16 509 tnr. tom-sild — i alt 937 320 fiskepakket tnr. hvortil kommer 6 644 303 kg sild som er ilandbrakt i fersk stand.

Sildefisket fra East Anglia.

I løpet av sesongen er det blitt ilandbrakt 476 000 crans sild i havner i East Anglia. Førstehåndsverdien er £ 1 656 000, som er den høyeste siden sesongen 1913, som var den beste i sildefiskets historie.

Bruttoinntekten for de 430 deltakende fartøyer lå mellom £ 800 og £ 9000. Hadde ikke fisket blitt sterkt avfallende i desember etter at de skotske drivere var reist hjem ville de engelske båtene ha tjent meget mer.

For første gang i havnens historie kom verdien av Great Yarmouths fangst opp i 1 million pund sterling.

Lowestoftdriverne som forrige sesong ble holdt i drift til jul sluttet i år tidligere av på grunn av at sildefisket på den franske kanalkyst mislyktes. I fjor ga dette fiske fartøyene en øket inntekt på opptil nærmere 3000 pund sterling. I år etter at sildefisket i East Anglia-farvann var slutt og den skotske driverflåte gått hjem fortsatte Lowestoftflåten driften i 3 ukers tid, men resultatene var med

et par unntakelser ikke tilstrekkelige til å dekke drifts-kostningene.

Alt i alt ga Lowestoftsesongen større fangstmengde og verdi enn i sesongen 1947, nemlig 179 800 crans til verdi £ 651 000 mot 164 800 crans til verdi £ 640 590. Verdinedgangen i forhold til fangstmengde skyldtes mindre etter-spørsel fra hjemmemarkedets side, som bevirket at gjennomsnittsprisen ikke nådde høyere enn 72/4 pr. crans mot 77/8 i fjor.

De skotske driverne som deltok fra Lowestoft i oktober og november gjorde det gjennomgående best med bruttoinntekter på opptil £ 4900 for dampbåter og £ 4000 for motorbåter. Laveste inntekt var på £ 1.900.

De 82 Lowestoftsdriverne som fortsatte fisket har en bruttoinntekt på om lag £ 6000 med beste båt på £ 9400. Foregående år hadde beste båt £ 13 000, men i år har fisket vært jevnere og ingen ligger lavere enn £ 3200.

Garntapene, som riktignok ikke var så store som i 1947 er likevel betydelige og kostbarere, kull er også en post som gjør sitt til å øke de alltid stigende drifts-kostninger. Nevnes bør også den nye nasjonalforsikringen som kommer hver båt på £ 108. (Fra »The Fishing News« av 25. desember).

Dansk fiske i november.

I sin omtale av fisket bemerker »Fiskeribladet« at værforholdene var urolige og at 6 fiskere er forulykket og 4 fartøyer gått tapt. I alt er det i november måned i danske havner av fisk og skalldyr ilandbrakt 13,3 mill. kg, hvorav 1,2 mill. kg (vesentlig sild) ble ilandbrakt av svenske fiskefartøyer. I oktober måned ble det ilandbrakt 16 mill. kg og gjennomsnittlig i november i årene 1942—47 11,9 mill. kg. Av fangsten ble 15 pst. innbrakt fra Nordsjøen, ca. 55 pst. fra Kattegat, Skagerak og Limfjorden og om lag 30 pst. fra Belthavet, Sundet og Østersjøen.

Månedens viktigste fiske var torskefisket som ga 3,4 mill. kg, dernest følger flatfisk med 2,7 mill. kg, sild med 2,4 mill. kg, industrifisk 2,6 mill. kg og ål 0,8 mill. kg. Resten 1,4 mill. kg bestod av forskjellig slags fersk- og saltvannsfisk blant annet ca. 550 tonn hyse, hvitting og sei samt 50 tonn håbrand.

Spanias fiskerinæring — regjeringsplan for klippfiskfremstilling.

Følgende gjengis fra »The Fishing News« av 1. januar: Klippfisk som har vært en av de mer betydelige og rime-lige stapelvarer blant næringsmidler i Spania er i løpet av de senere år nærmest forsvunnet fra det spanske marked. Inntil ganske nylig hadde landet ingen anlegg for salting og behandling av torsk eller for behandling av importert saltet fisk av norsk, islandsk og færøysk opprinnelse.

I overensstemmelse med den spanske regjerings selv-forsyningspolitikk er det blitt opprettet 3 uavhengige sel-skaper hvis oppgave er å tilvirke for hjemmemarkedet den torsken som spanske fiskere tar. To av disse firmaer er allerede kommet i gang med produksjonen, mens det tredje ennå ikke har bygget sitt anlegg. Med alle 3 i virksomhet ventes det at den årlige produksjon skal bli på ca. 25 000 tonn. Da etterspørselen etter dette produkt i Spania antas

å være på omkring 100 000 tonn er det ikke å vente at disse selskaper vil interessere seg for eksport.

Et av disse selskaper, hvis kapital etter forlydende skal være på 25 mill. pesetas (ca. £ 500 000) har sitt anlegg i nærheten av Vigo og dets kapasitet pr. år er på 6000 tonn. Det har 4 elektrisk oppvarmete tørkekammere, som hver har en kapasitet på 1500 tonn. Anleggets produksjon inklusive torskelever og torskerogn vil bli levert til et regjeringsagentur, som vil fastsette prisen og fordele produktet gjennom engros- og detaljhandelens kanaler. Utenom overvåking av sanitær- og arbeidsforholdene utøver regjeringen ingen kontroll over næringen.

Dette selskap akter å skaffe seg i alt 10 fiskefartøyer, hvorav noen allerede er levert. Fartøyene har 12½ knops fart og en lasteevne på 800 tonn. Hovedmaskineriet er en dieselmotor av Krupp-typen på 1250 Hk. Hvert fartøy har 60 manns besetning inklusive 22 offiserer og kan holde sjøen i perioder på opptil 4 a 6 måneder. Torsken sløyes ombord, leveren blir presset og lagret i tønner og rognen saltet i tønner. Fisken selv blir oppbevart i lake i avkjølte kammerer.

Den spanske fiskehermetikkindustri, som består av rundt om 300 anlegg synes i de senere år å ha vært drevet med mindre grad av lønnsomhet. Den fiskemengde som ble ilandbrakt i en viktig by som Vigo var for eksempel i 3-månedersperioden som endte 30. september bare på 11 800 tonn mot 17 121 tonn i samme periode av 1947. Sardinistimene som vanligvis viser seg i mai og beskattes til ut i november og størjen som finnes fra juni til slutten av august uteble helt i tredje kvartal av året. Selv om oppsig av disse sorter måtte kunne ventes senere ville det ikke blitt noe større av fisket på grunn av uvær.

Hermetikkfabrikkene hadde rommelig tilgang på olivenolje, men tilgangen på blikk var bare halvt så stor som påkrevd. Ifølge en av de ledende pakkere vil mange av fabrikkene måtte innstille driften i løpet av de 2 førstkommende år dersom ikke regjeringen ordner seg med en særskilt eksport-pesetas og fjerner en del av restriksjonene i valutarisk henseende. Dertil må forholdene i sin alminnelighet bli bedre.

Industrien har i alminnelighet en produksjon på 3 mill. kasser a 100 esker (¼ club), men under fordelaktige forhold kan produksjonen komme opp i 4,5 mill. kasser.

Island får flytende sildoljefabrikk.

Ifølge en meddelelse i »The Fishing News« av 1. januar opplyses det fra Reykjavik at et flytende fabrikkskip for tiden er under utrustning der. Det er damperen »Haerigur« ex »W. J. Conners« på 4223 gross tonn, som er blitt kjøpt fra U. S. A. i ly av Marshallplanen, som nå blir ominnredet til flytende sildoljefabrikk. Når den stikker til sjøs like over nyttår vil den følge fiskeflåten og produsere nyfanget sild på stedet.

Den amerikanske minister Richard P. Butrick som også er sjef for Economic Co-operation Administration's Mission to Iceland uttaler at fartøyet storlig vil bidra til det islandske sildefiskes effektivitet og lønnsomhet. Han understreket at »det ikke lenger ville være nødvendig å bruke så store dollarbeløp til chartering av tonnasje for frakting av silden fra vinterfiskeplassene på sørvest Island til sildolje- og melfabrikkene på nordkysten.«

Herring Industri Board treffer argumenter for det skotske vintersildfiske.

Det er især i det nordvestlige Skottland at fiskere og produsenter har følt seg truet av den store import til Hull av norsk vintersild. Det sies at denne importen knekket et engang framgangsrikt vintersildfiske med basis i Stornoway. Nå får de skotske fiskerne en sjanse til å erstatte i hvert fall en del av denne importen, skriver »Fishing News« i sin utgave for 1. januar i år.

På et av de største møter de noengang har hatt, godtok sildefisken i Stornoway i foregående uke Herring Boards vinterplaner. Planen ble vedtatt med en majoritet av 3 mot 1, dog unnlot en del fiskere å stemme.

Inntil nå har Stornowayfiskerne, som er drivgarnfiskerne, satt seg mot planen fordi den også omfatter snurpe-notfiskere (ring-net fishermen). På grunn av den lokale motstand er det aldri blitt landet en snurpesild i Stornoway. Men i ly av den nye planen vil Herring Board dersom snurpefiskere går inn til Stornoway med sine fangster, også motta den slags sild. The Board vil likevel på grunn av den lokale motvilje mot snurpingen oppmuntre snurperne til fortrinnsvis å levere sine fangster i andre havner.

Mr. Finlay Campbell, skipper på driveren »Coronata« uttalte at Stornoway ikke hadde noen framtid som sildehavn dersom planen ble forkastet, fordi de lokale røkeriene bare kunne avta 200 crans pr. dag og fordi Stornowaybåtene ikke ville bli i stand til å levere i fastlandshavnene dersom de arbeidet utenfor planen.

Sir Frederick Bell, direktøren for Herring Industry Board, som foregående uke anmodet fiskerne om å ta en beslutning i saken, uttalte at planen var beregnet på å sette britiske fiskere i stand til å erstatte noe av den sild som nå ble importert fra Norge. Han opplyste at planen sørget for kjøp av alle fangster til 3 fastsatte priser, nemlig for prima, sekunda og dårlig kvalitet. — — —

Av andre meddelelser i »The Fishing News« framgår det at Herring Board har latt bygge en sildoljefabrikk i Stornoway til opphjør av distriktets fiske. — Det er prisene på den skotske silden som har ligget høyere enn på den norske — dessuten syntes den norske vintersilds størrelse å falle mer i smaken på Hullermarkedet.

Nyfundlands hummerfiske rekordartet.

»The Fishermen's Advocate« opplyser at det i 1948 er blitt eksportert 3 600 000 pund hummer fra Nyfundland. Den foregående rekord var for 1947 og på 3,2 mill. pund.

Det meste av hummerfangsten er i år blitt sendt i levende stand til markedene og fortrinnsvis pr. fly.

Den store produksjon har ført til at Newfoundland Fisheries Board har satt i kraft strenge bestemmelser om hummerfisket, men en har ikke kunnet merke noe til at bestanden blir uttømt.

Bostons fiskerinæring alarmert over importen av kanadisk filet.

I Boston-spalten i novemberutgaven av »Fishing Gazette« skrives det at fiskerinæringen i Boston i stigende grad føler seg forskrekket over den meget store import av

torsk- og hysefilet fra Kanada og Nova Scotia, som hittil i år har nådd et rekordartet kvantum.

Forsendelsene ankommer til Boston ad sjøveien etter hurtige turer som bare tar en natt med kanadiske motorfartøyer og dernest med jernbane og automobil. Allerede nå er importen meget større enn i fjor og volder de lokale Boston-interesser mange bekymringer.

Thomas D. Rice som er administrerende sekretær i New England Fishing Boats Association henfører den økende import til to grunnleggende årsaker. Den ene er at Nova Scotia og Newfoundland nå begynner å innse hvilke muligheter de har i næringen og samtidig tar til å utnytte mulighetene til det ytterste. Den annen er den ekstraordinært lave toll på denne import.

Fileter ankommer nå til Boston 2 ganger ukentlig ad landeveien fra Vanceboro i Maine, hvortil de leveres pr. hurtiggående motorfartøyer fra fiskeværene i Kanadas sjøprovinser. Minst en gang ukentlig sendet det dessuten fileter med jernbanen.

Lov og bestemmelser gitt i medhold av lov.

Utvalget for Hermetikkindustriens Laboratoriefond.

Ved kgl. resolusjon av 10. desember d. å. er for årene 1949 og 1950 som medlemmer av styret i Hermetikkindustriens Laboratoriefond oppnevnt følgende:

1. Dr. Fr. Bjelland, Stavanger.
2. Direktør Olav Johnsen, Bergen.
3. Disponent Sverre Fugelli, Stavanger.
4. Byråsjef Halvard Roald, Industridepartementet, Oslo.
5. Ekspedisjonssjef Per Rogstad, Fiskeridepartementet, Oslo.

og som varamenn:

1. Fabrikkeier E. M. Nilsen Moe, Oslo.
2. Fabrikkeier Birger Brandtzæg, Abelvær.
3. Fabrikkeier A. Lem, Måløy.
4. Konsulent Øystein Heen, Oslo.
5. Byråsjef Magne Midsem, Fiskeridepartementet, Oslo.

Reglement vedr. tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran.

Endring av §§ 8 og 14.

I medhold av lov av 25. juni 1937 om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v. og kgl. resolusjon av 26. april 1946 har Fiskeridepartementet 17. desember 1948 bestemt at §§ 8 og 14 i reglement vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran av 18. mai 1946 med virkning fra 1. januar 1949 skal lyde:

§ 8.

»Det er forbudt å anvende i medisintran annen tran enn tran framstillet av lever som i § 1 nevnt.

En utvunnet medisintrans kvalitet må under den videre behandling på produsentens hånd ikke nedsettes ved behandling i strid med disse forskrifter, ved

Markedsnytt.

Ferskfiskkvoten på Storbritannia.

Ministry of Food har i skrivelse av 22. desember 1948 meddelt den norske ambassade i London at maksimumskvantumet av norsk ferskfisk i kasser som vil bli tillatt importert i 4-ukers perioden fra 2. januar til 30. januar 1949 er fastsatt til 1200 tonn pr. uke.

Følgende fiskesorter kan sendes i nevnte periode:

1. Tunge.
2. Slettvar.
3. Piggvar.
4. Kveite.
5. Rødslette, gullflyndre, ikke under $\frac{3}{4}$ lb.
6. Lomre, ikke under $\frac{3}{4}$ lb.
7. Sandflyndre, ikke under $\frac{3}{4}$ lb.
8. Mareflyndre, ikke under $\frac{3}{4}$ lb.
9. Torsk, ikke under 1 lb.
10. Hyse, ikke under $\frac{3}{4}$ lb.
11. Hvitting, ikke under $\frac{3}{4}$ lb.
12. Lysing, ikke under $\frac{3}{4}$ lb.
13. Rokke- og skatevinger, ikke under 1 lb. pr. vinge.
14. Pigghå (flådd og hodeløs).
15. Breiflabb (hodeløs).
16. Rogn.

Import av ovennevnte sorter i filetert stand er ikke tillatt.

Kasser som inneholder torsk under 3 lbs. må være merket »Codling».

Importen av pigghå pr. uke må ikke overskride 10 pst. av den tillatte totalimport i samme uke.

Hvis det tillatte maksimumskvantum ikke kan skipes fullt ut i en uke, kan restkvantumet ikke overføres for senere skipning.

tilblanding med tran som ikke er medisintran eller på annen måte.

Det er forbudt å anvende i medisintran slik tran av lever som i § 1 nevnt, som er raffinert med kjemiske midler. Fiskeridirektoratet kan dog betingelsesvis fritta fra sistnevnte bestemmelse for annen medisintran enn medisintran som omfattes av kontrollstandard A, kfr. reglementets § 32. Nærmere bestemmelse herom utferdiges av Fiskeridirektoratet i instruks.«

§ 14.

»Ved kjøp eller samling av lever fra fiskefartøy eller annet fartøy må leveren ikke styrtes eller transporteres løs i båt eller annet skipsrom, men fylles i rene tønner, stamper eller kasser. Det er forbudt å tilvirke til medisintran lever som ikke har vært behandlet på den måte som foran er påbudt.

Innkjøpt lever må ikke forringes ved å stå hen eller forringes på annen måte, men må tas under behandling for dampning på kortest mulig tid.«

Forlengt lovbeskyttelse for Noregs Sildesalslag.

I.

»Ved kgl. resolusjon av 22. desember 1948 er det bestemt:

I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18. juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre vintersild (stor- og vårsild) eller produkter av slik sild når silden ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Noregs Sildesalslag. Det er også forbudt å nytte slik sild eller produkter av slik sild i strid med det som av laget er bestemt ved kjøpet.

Noregs Sildesalslag skal følge Fiskeridepartementets anvisninger med hensyn til fordeling av fangsten til de forskjellige anvendelser og lagets vedtekter må til enhver tid være godkjent av Fiskeridepartementet.

II.

Fiskeridirektøren avgjør i tvilstilfelle hvorvidt en vare er vintersild eller ikke.

III.

Lagets vedtekter kan ikke godkjennes medmindre de har bestemmelser av følgende innhold:

1. Organisasjonen bygges på de i fisket deltakende fartøyer med adgang også for lottfiskere til å bli medlemmer.
2. Organisasjonen skal, hvis den ønsker å delta i eksporten, danne eget eksportlag med eget styre og selvstendig regnskap.
3. Salgsstyrets formann skal være forretningskyndig og godkjent av Fiskeridepartementet.
4. Fiskeridepartementet kan utferdige bestemmelser om en appellinstans til å behandle klager. For øvrig har departementet rett til å føre kontroll med lagets virksomhet. Utgiftene herved bæres av organisasjonen.
5. Regler for anvendelse av lagets opplagte kapital.

IV.

Ved utførsel av vintersild eller produkter av slik sild skal det forelegges tollvesenet bevitnelse fra Noregs Sildesalslag for at betingelsene for utførsel i henhold til I er til stede.

V.

Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

VI.

Denne resolusjon trer i kraft 1. januar 1949 og gjelder inntil videre.«

Engelsk mål og vekt omgjort til norsk:

1 pund	=	0,454 kg
1 cwt	=	50,8 »
1 stone	=	6,35 »
1 cran	=	170,47 liter
1 gallon	=	4,54 »
1 tonn	=	1016 kg
1 barrel	=	121,2 liter

Abonner på „Fiskets Gang!“

FISKEMEL

Fiskemelanlegg etter **STORD-MYREN metoden** gir 100 % utnyttning av råstoffet. Dette kan være hel mager fisk, filéskjær eller annet fiskeavfall.

Maskineriet er enkelt og sikkert. Kapasitet 25, 50 eller 100 t. råstoff pr. døgn. Framstilles av A.S. Stord og A.S. Myrens Verksted i samarbeid.

Forlang nærmere opplysninger

fra

A.S. MYRENS VERKSTED, OSLO

P.b. 4200

LOSS LASTEN LETTVINT

Vi bygger controllerheiser, elektrotaljer og kraner. La oss foreslå et arrangement som letter transporten og øker kapasiteten. — Be om prospekt, forslag og tilbud.

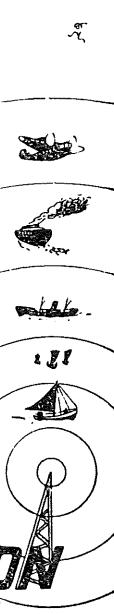
S V E R R E
MUNCK
BERGEN

**Bedre
kvalitet — —
til rimeligere pris.**

Disse krav kan vel ikke forenes?

Nei — ikke ofte — men kjøper De "Robertson-senderen" så har De fått kvalitet til rimeligst mulige pris.

ROBERTSON
FABRIKK FOR SKIPS RADIO
EGERSUND

Vedrørende forslag om interskandinavisk overenskomst for å beskytte bestanden av reker, hummer og bokstavhummer i Skagerakområdet.

Av fiskerikonsulent Birger Rasmussen.

Forts. fra nr. 51, s. 591, 1948.

For Norge har fisket etter bokstavhummer hittil ikke spilt noen rolle. Mindre kvanta blir riktignok markedsført av reketrålere, men noen oversikt over de mengder som fanges har vi ikke. Norges fangst kan under ingen omstendigheter sammenliknes med den danske og svenske. Under havforskningsmøtet i København høsten 1947 ble det fra norsk side opplyst at eventuelle bestemmelser for beskyttelse av bokstavhummeren hadde liten eller ingen betydning for Norge da fisket her ennå var lite utviklet. Man ble dog enig om at fra et biologisk synspunkt kunne bestanden i Skagerakområdet utnyttes bedre hvis et minstemål på 15 cm, felles for de 3 skandinaviske land, kunne fastsettes for Skagerakområdet. Som tidligere omtalt er et slikt minstemål gjennomført for Sveriges vedkommende, og Danmark har gått ennå lenger og fastsatt 16 cm.

På den internasjonale havforskningskongress i 1948 uttrykte de danske og svenske representanter ønske om at også Norge sluttet seg til det foreslåtte minstemål for bokstavhummer. Hvis Norge vedtok det anbefalte minstemål, selv om dette for øyeblikket ikke har noen praktisk interesse, ville et slikt vedtak fremme den samarbeidets ånd som allerede eksisterer blant fiskerne fra de tre nordiske land i Skagerakområdet.

Forhøyelse av minstemålet for hummer.

Av dr. philos. Alf Dannevig.

Allerede tidlig i hummerfiskets historie hører man om minstemål for hummer. Hummeren ble på den tid solgt pr. stykk, og grensen (minstestørrelsen) for full pris var 8 tommer = 20,8 cm.

I 1737 framsatte sorenskriver J. Andersen Lem (Lista) forslag om å frede hummeren under skallskiftet. Ennvidere foreslo han forbud mot salg av hummer under 9—10 tommers lengde. Lem fikk ikke gjennomført forslagene — først i 1879 fikk vi forbud mot fangst av hummer under 21 cm.

På grunnlag av meget inngående undersøkelser av hummerens biologi, foreslo professor Appelløf i 1909 at minstemålet ble forhøyet til 24—25 cm. Begrunnelsen for dette var at hummeren skulle få anledning til å forplante seg minst en gang før den ble fanget.

Forslaget ble opptatt av Fiskeridirektøren og i 1918 sendt de interesserte herredstyre og fiskerforeninger til uttalelse. Av 72 herredsstyre var 37 for forhøyelse, av 12 foreninger var 8 mot forhøyelse.

I 1922 tar departementet saken opp på ny (ot.prp. nr. 8), men nå går forslaget ut på en forhøyelse på 1 cm — til 22 cm. Næringskomiteen går med på forslaget med den tilføyelse at tidspunktet for forhøyelsen skal bestemmes av Kongen. Man ville på denne måte søke å unngå at forhøyelsen kom på et for fiskernes økonomi vanskelig tidspunkt. Forslaget falt i odelstinget.

De forhold som ble framholdt mot forslaget, var vesentlig at fiskerne selv gjennomgående ikke ønsket noen forandring. Hummerfiskets avkastning holdt seg bra med de eksisterende fredningsbestemmelser, og man var redd for at en forhøyelse av minstemålet ville lede til økete lovovertrædelser. Da en betydelig del av fangsten i enkelte distrikter var mellom 21 og 22 cm, ville en slik forhøyelse bety et øyeblikkelig tap for fiskerne. Den oppfatning at hummeren var en »trekkfisk«, gjorde at man ikke var sikker på selv senere å høste nytten av det forhøyete minstemål. Fra grensedistriktene mot Sverige ble det framholdt at man ikke kunne ha et høyere minstemål i Norge enn i Sverige. Sverige ville på denne måte ensidig nyte godt av de oppofrelser som de norske fiskere gjorde for å hjelpe opp bestanden.

Det er riktig at hummerfiskets avkastning holder seg forbausende godt med det nåværende minstemål og de nåværende fredningsbestemmelser. Årsaken til dette er imidlertid først og fremst å søke i hummerens biologi. Det er alltid en del hummer som ikke kryper i teinene, den behøver lite føde når den står foran skallskiftet og når temperaturen er lav. Den kryper villig i teinene ved stigende temperatur om våren, og spesielt etter skallskiftet på ettersommeren og høsten. Da den større hummer ikke skifter skall hvert år, vil vi alltid ha en reserve til å forplante arten. Og når den fiskbare del av bestanden avtar, vil også beskatningen avta — det lønner seg ikke å fiske.

Det av naturforskerne framsatte forslag om forhøyelse av minstemålet, er begrunnet med at man vil øke reservebestanden, der vil bli langt flere hummer som kan forplante seg. Det hersker ingen tvil

om at dette er riktig, heller ikke om at en øket bestand vil gi en øket avkastning.

Fra en del fiskere blir det imidlertid framholdt at denne økning ikke vil oppveie de tapene som man har ved å måtte kaste ut hummer mellom 21 og 22 cm. For bl. a. å undersøke dette spørsmål, er det ved Flødevigen utført inngående undersøkelser. Ved merkningsforsøk på flere steder av Skagerakkysten viser det seg at hummeren er absolutt stasjonær. Disse resultater er i overensstemmelse med tidligere annensteds utførte undersøkelser. Det er også merket en del hummer mellom 21 og 22 cm. Disse er satt ut — og blir da gjenstand for vanlig fangst. Resultatet av gjenfangsten angir alltid minimumsverdier. På steder hvor fiskerne er interessert i forsøkene, får vi tilbake en vesentlig større prosent enn der hvor fiskerne ikke er interessert eller ikke har tilstrekkelig kjennskap til merkets utseende. »Merket« består i et iklipp i et par halefliker. Etter et skallskifte blir merket utydelig — og forsvinner helt etter et par skallskifter.

Våre forsøk viser at fiskerne allerede året etter at minstemålet er forhøyet vil få igjen ca. 40 pst. av det antall hummer som var kastet ut året før. Hummeren vil nå være mellom 23 og 24 cm — og vekten vil være ca. 60 pst. av den utkastete hummer. Andre året vil man på det nærmeste få full kompensasjon.

Fordelen ved forhøyelsen vil bli at man får en mer verdifull handelsvare, samtidig som nær sagt all hummer får anledning til å forplante seg minst en gang før den fiskes. Rognhummeren blir forplantningsdyktig ved en lengde av ca. 22 cm.

Det er riktig at fiskerne vil måtte renonsere på en betydelig del av fangsten ved at minstemålet blir forhøyet med 1 cm. Det vil for skagerakkysten første året variere mellom ca. 25 og ca. 35 pst. av antallet. Dette viser at det er nødvendig med en forhøyelse,

det er en altfor stor prosent som fiskes opp før den har forplantet seg. Samtidig har hunnummeren fremdeles sin fulle vekstkapasitet.

Man har også overveiet om det vil være formålstjenlig å gå til en ytterligere forhøyelse, f. eks. til 23 cm. Forholdet blir her noe mer komplisert, idet hunnummerens veksthastighet avtar ved kjønnsmodningen. Man kan derfor ikke si noe sikkert om betimeligheten av dette før det er foretatt spesielle undersøkelser. Dette gjelder spesielt Skagerakkysten. Etter Appelløfs undersøkelser ser det ut til at høyere minstemål med fordel kan gjennomføres på Vestlandet. Jeg ønsker dog ikke å uttale meg om dette, da våre undersøkelser har vært begrenset til Skagerakkysten.

De undersøkelser som er foretatt, viser med sikkerhet:

1. Hummeren er stasjonær. Hummer som er kastet ut i et distrikt, vil forbli der.
2. Hummer mellom 21 og 22 cm utgjør på Skagerakkysten nå ca. 25—35 pst. i antall, ca. 20—28 pst. i vekt.
3. I løpet av 2—3 år vil fiskerne få tilbake like mange kg som den utkastete hummer veide.
4. Hummer mellom 21 og 22 cm har normalt ikke forplantet seg.

En forhøyelse av minstemålet fra 21 til 22 cm vil være en avgjort fordel for bestanden og avkastningen. For å lette overgangen, vil det være heldig å foreta forhøyelsen i 2 etapper.

Den nærmere begrunnelse for denne uttalelse foreligger i mitt arbeid: Hummer og Hummerkultur, Fiskeridirektoratets skrifter, vol. IV. No. 12, hvortil henvises.

Flødevigen, 25. november 1948.

Fiskets Gang

Hele landets fiskeritidsskrift

Det er et blad i vekst

STATISTIKK

FISKENYTT

AKTUELLE ARTIKLER

fra inn og utland

H. KIRKEMO
MEK. VERKSTED
OSLO

Telegramadresse: PRESTO

Rikstelefon 41 64 99

Verkstedet..... 41 21 73

FRYSERIANLEGG
FILETERINGSMASKINER

DIESEL- OG
SEMIDIESELMOTORER

10—400 HK
1—6 CYLINDRER

AKTIEBOLAGET
JØNKØPINGS MOTORFABRIK
JØNKØPING — SVERIGE

Representanter:

BRØDRENE ANDERSEN,
Drammensveien 164, Skøyen, Oslo.
Herr Anton Arvesen, Engenes.

Johannes Østensjø & Co. A/s
Haugesund

Telegramadresse: „SJOCO“

TØNNEFABRIKK - SALTLAGER

FERSKSILD-SALTSILDEKSPORT

WRIGHT & EDDIE, LTD.

Adm. direktør: ANDREW WRIGHT

Hovedkontor: Union Quay, North Shields

Telegramadr.: «Halibut», North Shields

Spesialitet: NORSK SILD og FISK

Avdelinger: LONDON, GLASGOW, ABERDEEN

HOLMESTRAND SARDINE CO. A.S

HOLMESTRAND Nedlegging av alle sorter hermetiske fiskeprodukter.
Tel.adr. Sardineco Spesialitet: Brisling og sild i olivenolje eller tomat saus,
Telefon 125 og røket sild, ansjos, sildefilet, gaffelbiter m. m. m.
Fabrikker i Stavanger, Kopervik, Holmestrand, Horten, Sandefjord og Tønsøerg.

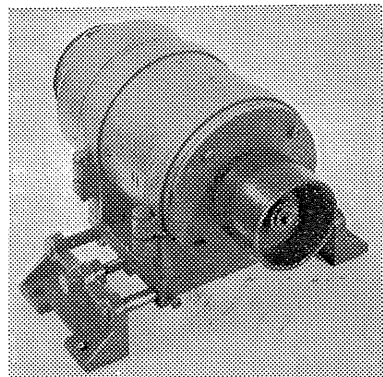
ARNE DAHL A.S - Namsos

Telegr.adr.: Arne Dahl **Agentur** Telefon 104, privat 533

FISK og SILD en gross

KRISTIANSANDS KJØLEANLEGG A.S

Telefon 3170 - - Telegramadresse: Kjøleanlegget
Mottar fisk, kjøtt og landbruksprodukter til lagring og frysing
Is stadig på lager

TRANBERGS
ELEKTRISKE FORRETNING A/s
STAVANGER

Aller nyeste utførelse av

NEBB båtlysdynamoer

12 volt — 500 watt

med

TEF tavler

FRA LAGER STAVANGER

